Argumentum libri ſecundi Sententiarum.

EXplicata Dei vi ac natura, quoad perſpici ea ab homine poteſt, hoc libro de Mundi creatione tractare incipit. Ac primo quidem de angelorum creatione, natura, ſtatu, ordinibus, lapſu, miniſterio variè differit. Hinc mundi creatione (quæ ſex dierum opere completa & diſtincta eſt) explicata, ſpecialem de homine commentationem aggreditur, docens quo modo is ad Dei ſimilitudinem formatus ſit, quo modo in paradiſum tranſlatus, & hîc à muliere, aſtu diaboli inductus, Dei mandatum præuaricatus ſit. Quæ res vniuerſo mũdo exitij cauſſa fuit. Hîc multa de

tenta-

tentatione, de libero arbitrio, de
multiplici gratiæ diuinæ, quæ ho-
minibus cõfertur, diſtinctione, de
peccato tũ originali, tum actuali,
& quid peccatũ actuale ſit, vnde id
proficiſcatur, quid efficiat, quo mo
do partiatur, quo modo in Deum,
proximum, & ſeipſum, dicto, facto,
cogitatu id homo exerceat. Itẽ vn
de externi actus dijudicẽtur, Infide
lium opera, quantumuis in ſpeciem
bona, vitam æternam non pro-
mereri, Peccatum in ſpiritum ſan-
ctum grauiſsimum eſſe, Peccandi
vim partim à Deo, partim ab homi
nis malitia, & diabolo exiſtere: Hęc
inquam, & alia quædam eiuſ-
dem generis, occaſione
lapſus ac præuarica
tionis Adæ, ſe-
cundo hoc
libro,
copioſè ſimul ac eru-
ditè diſſerun-
tur.